

bliver skærpet. Men heri vil der ikke være noget nyttigt, men sandsynligvis endogsaa meget skadeligt. Jeg skal derfor med Hensyn til de Bemærkninger, der er fremsat tidligere, kun berigtige en enkelt af det ærede Medlem Hr. Stauning, der sagde, at det radikale Venstre siden Foraaret havde ført en Politik, hvis Formaal var at undergrave den daværende Regering. Det virkelige Forhold er, at det radikale Venstre ikke siden Foraaret, men i adskilligt længere Tid, har ført en Politik, hvis Formaal var at afholde den daværende Regering fra at undergrave sig selv.

Den nuværende Regerings Opgave maa nødvendigvis være begrænset ved den økonomiske Tilstand i Landet og ved den politiske Stilling paa Rigsdagen. Den har selv meget rigtigt paalagt sig en saadan Begrænsning ved Statsministerens Udtalelse om, at Ministeriet ikke vilde tilsigte at gennemføre Venstres almindelige Programpunkter, men rette sine Bestræbelser paa den øjeblikkelige Situation. Men Begrænsningen maa ogsaa vise sig paa anden Maade, f. Eks. i Ministeriets Administration, og jeg kan ikke undlade at sige, at Afskedigelsen eller man bør maaske sige Hjemsendelsen — Udtrykket er vist nu: Fritagelsen — af Skoleinspektør Arvin fra en Virksomhed, der grundet paa en Rigsdagsbevilling, ikke kan siges at være nogen velbetænkt administrativ Handling af et Medlem af et Ministerium af det nuværendes Karakter.

Ogsaa den økonomiske Politik paalægger Ministeriet en særlig Hensyntagen, hvis den skal kunne føre til det af alle ønskede Resultat. Et meget stort Flertal af Landets Vælgere har utvivlsomt udtalt sig for en Omregning af Statsudgifterne i Overensstemmelse med det nuværende Kron-niveau og en yderligere Begrænsning af Udgifterne. Men heri ligger ikke nogen Tilkendegivelse af Berettigelsen af de Paastande, der for nylig lød her fra det ærede Medlem Hr. Pürschel om, at Landet i 25 Aar under demokratisk Styre har ført en Politik, der paalægger Befolkningen saadanne økonomiske Byrder, at disse ikke kan bæres. Der ligger deri en Erkendelse af, at Landets økonomiske Tilstand nu, hidført ved en uhorst Omvæltning i vort Pengevæsen, er af en saadan Art, at de Byrder, som under normale Tider bares uden et for voldsomt Tryk paa Befolkningen, nu hviler paa den med et ikke oprindelig paatænkt Tryk, og at de i den nuværende Tilstand overhovedet ikke kan bæres. Altsaa, et stort Flertal af Landets Vælgere har udtalt sig for at bringe Kronen i dens nuværende Form til Gyldighed i

Landets offentlige Udgifter, men ikke for at skære i Kød og Blod.

Det ærede Medlem Hr. Stauning udtalte sig i denne Forbindelse i Gaar om en Artikel i „Skatteborgeren“, der er et aabenlyst og hensynsløst Udtryk for et Ønske om, at den nuværende øjeblikkelige økonomiske Situation skulde anvendes til et groft politisk Misbrug. At den samme Artikel gør Tanken, som fremførtes af Kongen i Ønsket om Dannelsen af en Samlingsregering, lige til dens Modsætning, til Tanken om en politisk Koalitionsregering mellem Venstre og de Konservative, skal jeg kun nævne. Noget i denne Retning var ogsaa det ærede Medlem Hr. Pürschel inde paa — dog, saa vidt jeg forstod, uden noget egentligt Krav om Repræsentation i Regeringen — ved at stille i Udsigt en total Forandring af alle de politiske Forhold i Landet og her i Rigsdagen, saafremt Ministeriet vilde gaa ind paa det konservative Partis Opfattelse af den økonomiske Situation og de Krav, den stiller, saaledes som de er udtrykt af det konservative Folkeparti ved en Toldpolitik. Herigennem har det ærede Medlem stillet Krav til den nuværende Regering om totalt at opgive Grundlaget for sin Tilværelse og at forandre de udtrykkelige Erklæringer, som Regeringen ved sin Tiltrædelse har givet.

Et meget stort Flertal af Vælgerne har endvidere udtalt sig for en Nedsættelse af Takster og Afgifter og tillige for en meget nødvendig og meget hurtig Hjælp for Kommunerne overfor den truende Tilstand, som mange af disse, og dermed mange af de i Kommunerne bosatte Stats- og Skatteborgere, staar overfor. Jeg tror, at man overfor den Vægt, som Regeringen lægger paa Udarbejdelsen af Forslag, hvis Virkning med Hensyn til Tilstanden i Kommunerne tørst vil fremkomme senere, ikke paa nogen Maade maa lade træde tilbage det aldeles nødvendige Arbejde for at bringe Kommunerne og deres Beboere den fornødne Hjælp overfor den nærmest følgende truende Krise. Forskellige Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg tyder ogsaa paa, at Regeringen og dets Parti har Øje for dette — maaske mere end tidligere.

Endvidere har et meget betydeligt Flertal af Landets Vælgere udtalt sig for, at den økonomiske Krise ikke alene kræver Omregning af Udgifter, Begrænsning af Udgifter, Lettelse af offentlige Byrder, men tillige en Række Foranstaltninger, som er fornødne, for at Krisen ikke skal ødelægge, hvad der ved en forstandig Politik kan bevares. Ministeriet har paa et enkelt